वृहद्यन्तरं मृद्धी वलादा तरसाहरा। शिवं नाभ्या बलादिन्दं वाख्यी प्राणताऽस्जत्। बाइभ्यामनुदात्ती च विश्वभूतानि चैव ह। श्तान् सृष्ट्वा ततः पञ्च पित्वणामस्जत् सुतान्। वृहद्रथस प्रणिधिः कथ्यपस महत्तरः। भानुरङ्गिरसा धीरः पुत्रो वर्चस साभरः। प्राणस्य चान्दात्तस्य व्यास्थाताः पञ्चविंगतिः । देवान् यज्ञमुषञ्चान्यान् स्जत् पञ्चद्गोत्तरान्। १४९६५ सुमीममितभीमञ्च भीमं भीमवलावलं। एतान् यज्ञमुषः पञ्च देवानां ह्यस्जत्तपः। सुमिनं मिनवन्तञ्च मिनवर्द्धनं । मिनधर्माणमित्येतान् देवानभ्यस्जत्तपः । सुरप्रवीरं वीरञ्च सुवेशं सुरवर्षसं। सुराणामपि इन्तारं पञ्चेतानस्जत्तपः। विविधं संखिता होते पञ्च पञ्च प्रथक् प्रथक्। मुण्णन्यत्र खिता होते खर्गता यज्ञयाजिनः। तेषामिष्टं हरन्थेते निव्नन्ति च महद्भवि:। सार्द्ध्या हव्यवाहानां निव्नन्थेते हरन्ति च। विर्व्विद्यां तदा दानं कुश्रवै: संप्रविर्त्ततं। तदेते नापसर्पन्ति यत्र चाग्निः स्थिता भवेत्। चिताग्रेहदस्त्राच्यं पचाभ्यां तत् प्रवर्त्ततं । मन्त्रैः प्रश्नमिता ह्येते नेष्टं मुण्णिन्त यज्ञियं । वृहदुक्यसपर्थेव पुत्रो भूमिमुपास्थितः। ऋग्निहोत्रे ह्रयमाने पृथियां सङ्गिरिज्यते। रथन्तरस तपसः पुत्रोऽग्निः परिपचते। मित्रविन्दाय वै तसी हविरध्वर्यवो विदुः। मुम्दे परमप्रीतः सह पुलेक्षहायशाः।

इति श्रीमहाभारते श्रारखपर्वणि मार्कण्डेयममाखापर्वणि श्राङ्गिरमे एकानविंगत्यधिकदिशते।ऽधायः॥ २१८॥ ॥ मार्कछेय उवाच ॥ गुरु भिर्नियमैर्जाता भरता नाम पावकः। अग्निः पृष्टिमतिनाम तुष्टः पृष्टिं प्रयच्छति । भरत्येष प्रजाः सर्वास्तता भरत उचते। त्रश्रियशाश्रिवा नाम प्रतिपूजापरश्च सः। दुःखात्तानाञ्च मर्वेवां भिवञ्चत् सततं भिवः। तपसस्तु फलं दृष्ट्वा सम्प्रवृद्धं तपो महत्। उद्धर्तुकामा मितमान् पुली जज्ञे पुरन्दरः। उमा चैवामणा जज्ञे माऽग्निर्भृतेषु बच्चते। श्रियापि मनुर्नाम प्राजापत्यमकार्यत्। श्रभुमिश्रमथ प्राज्जत्रीह्मणा वेदपार्गाः। त्रावसव्यं दिजाः प्राज्ञद्दीप्तमां महाप्रभं। ऊर्ज्ञस्करान् हव्यवाहान् सुवर्षसदृशप्रभान्। ततस्यो ह्यजनयत् पञ्चयज्ञसुतानिह । प्रशान्तेऽग्निर्महाभाग परिश्रान्ता गवास्पतिः। असुरान् जनयन् घोरानात्यांसेव पृथम्बिधान्। तपसस्य मनुं पुत्रं भानुञ्चापाद्गिराः स्जत्। वृहङ्गानुन्तु तं प्राज्जबिद्धाणा वेदपारगाः। भानोर्भार्या सुप्रजा तु वृहङ्गासा तु सूर्यजा। त्रस्जेतान्तु षट् पुत्रान् ग्रहणु तासा प्रजाविधि । दुर्ब्बनानान्तु भूतानामसन् यः सम्प्रयच्छति । १४९०५ तम्या वलदं प्राज्ञः प्रथमं भानुतः सुतं। यः प्रमान्तेषु भूतेषु मन्युभवति दारुणः। श्रिः स मन्युमात्राम दिताया भानृतः सुतः । दर्शे च पौर्धमासे च यखेह हिवहचाते । विष्णुनीमेश् चोऽग्रिम्तु धतिमान् नाम मोऽङ्गिराः। इन्द्रेण महितं यस इविराग्यणं स्नृतं। श्रिराययणा नाम भानारेवान्ययसु सः। चातुर्काखेषु नित्याना इविषा योनिरयहः।

इधनपुर साथिए सप्यास सहातपाल जनवत पानिक नार पिदाणी स प्रभार प्रितिक